

दे॒वा ह॒विर्जु॑षन्तामि॒ति तस्मि॑न्नुप॒हृता । विश्व॑मस्याः
पि॒यमुप॑हृतम् । विश्व॑स्य पि॒यस्योप॑हृत॒स्योप॑हृता ॥ ३ ॥
स॒हर्ष॑भाह्वयतामुप॒हृतः सुपु॒त्रा षट् च ॥

अनु० १३ ॥

स॒त्यं प्र॒वोऽग्ने॑ म॒हान॒ग्निर्हो॑ता स॒मिधोऽग्नि॑र्दृ॒चाण्य॒-
ग्निर्मू॒र्ध्नाप॑हृतं दे॒वं ब॒र्हिरि॒दं द्या॒वापृ॑थि॒वी तच्छं॒योरा॒-
प्याय॑स्वोप॒हृतं त्रयो॑दश ॥

स॒त्यं व॒यः स्या॑म वृ॒ष्टि द्या॒वा नव॑विंशतिः ॥ २६ ॥

इति पञ्चमप्रपाठकः ।

हरिः ॐ ॥

तृतीयकाण्डे षष्ठप्रपाठके

प्रथमोऽनुवाकः ।

अ॒ञ्जन्ति॒ त्वाम॑ध्व॒रे दे॒वय॑न्तः । वन॑स्पते मधुना
दै॒व्येन॑ । यद॒र्द्धस्ति॑ष्ठाद्रवि॒णेह॑ धत्तात् । यद्वा क्ष॒यो मा॒-
तुर॑स्या उप॒स्थे । उच्छ्र॑यस्व वनस्पते । वर्ष॑न् पृथि॒व्या
अधि॑ । सुमि॑ती मीयमानः । वर्चो॑धा यज्ञ॒वाह॑से । स-